

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 3. Vt in Christo resurgente, ita & in alijs Sanctis quædam vulnera,
tanquam virtutis testimonia mansura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

594 Cap. XVII. Monstra in calo nulla;

Ephes. 4. in mensurā etatis plenitudinis Christi. Quod
13. S. August. cùm S. Augustinus accipiat etiam de acta-
l. 22. c. u. te, in qua omnes resurgentemus, cur non etiā
cap. 10. de corpore perfecto, gloriose, licet non
æquè gloriose, intelligamus? Differt enim
Sanctus à Sancto, sicut stella, à stella. Prue-
dentius Christianus Poëta ita canit:

*Qui reparat corpus, non reddet debile
quicquam,*

*Nam si debilitas reddit, instauratio non
est.*

*Quod casus rapuit, quod morbus, quod
dolor hausit:*

*Quod truncauit edax senium, populans
te veterno,*

*Omne reuertenti reparata in membra
redibit.*

§. III.

*Vt in Christo resurgentे, ita & in alijs Sanctis
quadam vulnera, tanquam virtutis te-
stimonia, mansura.*

Duplex tamen hīc defectuum discrimē
animaduerto. Sunt enim aliæ corporum
deformitates ex defectu naturæ, siue ex
vtero matris hominibus agnatæ, siue ali-
unde contractæ, vt gibber, lippitudo, clau-
dicatio: aliæ, aut per iniurias hominum;

aut

aut ob propria delicta flagitiaq; illatæ: ne-
que enim tantum homicidæ, & Sodomitæ
laminis carentibus vsti sunt, ob flagitia;
quæ commiserunt; sed etiam Apostoli pro-
pter Christū, ac fidem Christi distentisunt, Hebr. ii,
ludibria & verbera experti, insuper & vincula 35,
la, & carceres: lapidati sunt, scelti sunt, tenta-
ti sunt, in occidente gladij mortui sunt. Quem-
admodum igitur Saluator noster vulnerū
suorum purpureas, ac stellarū instar splen-
didas cicatrices in corpore suo D. Thomæ
Apostolisq; ceteris, post resurrectionem,
ostendit, ostendetq;, in iudicio, damnan-
dis, ut videant, in quem transfixerunt: ita Ioan. 19:
veteres Theologi crediderunt, noniq; non 37,
pauci subscriptibunt, Apostolos, aliosq; SS.
Martyres itidē cum cicatricibus quatun-
dam plagatum, pro Christi fide acceptarū,
non in ignominiam, & deformitatem, sed
in sempiternū fortitudinis suæ decus, re-
surrecturos. Hanc sententiam perspicue
indicat D. Augustinus his verbis: Nescios S. Augu-
quo modo sic afficiuntur amore martyrum bea- stin. I. 22.
torum, ut velimus in illo regno in eorum cor- de ciuit.
poribus videre vulnerum cicatrices, quæ pro
Christi nomine pertulerunt: & fortasse vide-
bimus. Non enim deformitas in eis, sed digni-

tas erit: & quædam, quamvis in corpore,
non corporis, sed virtutis pulchritudo fulgebit.
Nec ideo tamen, si aliqua martyribus ampu-
tata & ablata sunt membra, sine ipsis mem-
bris erunt in resurrectione mortuorum: quibus
dictum est: Capillus capitis vestri non peribit.
Sed si hoc decebit in illo novo saeculo, ut indicia
gloriosorum vulnerum in illa immortali carne cer-
niantur, ubi membra, ut præciderentur, per-
cussa vel secta sunt, ibi cicatrices, sed tamē eius-
dem membris redditis, non perditis, appa-
rebunt. Quamvis itaq; omnia, quæ acciderunt
corpori, vitia, tunc non erunt, non sunt tamen
deputanda vel appellanda vitia virtutis indi-
cia. Quod si ita est, ut valde credibile est,
quantus mortalibus additur stimulus, ad
multa pro Christo tormenta fortissimè pa-
tienda? Stigmata enim illa; stigmata
erunt honoris non seruitutis; pugnas,
victorias, triumphos martyrum æternum
testatura. Quis enim non exultet, si sic
ferro, igni, & omni genere tormentorum
in hac vita deformetur; ut deformitas illa
mutetur in tam gloriosam venustatem?
Quæ nunc enim est impressio cicatricis,
tunc erit inscriptio virtutis; non cruenta,
sed

sed radiosa; venerabilis, non detestabilis;
non tegenda, sed suspicienda.

§. IV.

*An, & quæ monstrositates sint in damnandis
mansuræ?*

E diuerso autem ad impios quod attinet, ob crimina sua notatos, aut etiam, ex naturæ defectu, monstrosè natos, vtique credibile est, eis quoque deformitates suas, quæ veritati & integratî naturæ non obstant, saltem in vestigijs quibusdam, relinquendas, cùm Apostolus dicat:

Omnes quidem resurgent, sed non omnes immutabimur. In quæ verba S. Ambrosius

1. Cor. 15.

51.

ait: *Omnes homines resurgent, sed soli, qui regnaturi sunt, in gloriam mutabuntur.* Vnde

S. Ambr.
in Com-
ment.

& dicit Apostolus: Et nos immutabimur. Quòd si character, sive signum Christianismi, quod quis accipit, in sacramento Baptismatis, & Confirmationis, aut etiam Ordinis, in maiorem damnati pudorem cruciatumq; tum manebit; probabile est, etiam gibbum, & tubera, & verrucas maculae, & quiquid deformitatis propemodū damndus in hac vita habuit, etiam illi in inferno mansurum. Cur enim ibi pulchri-

ores isti fieri deberent? qui etiam futuri

Qq 3

despera-